

Vain talven uniako kaipa
kun jn thn tyhjn taloon
talvivaloon, kylmn unohdun
kun yn merkitsemt kasvot
hautaan tyhjn pllystakkiin
lumisateen tuoksu siin on

Kuka olikaan sisllsi viime yn?
Kenen tummaan kylkeen painauduit?
Kuka saikaan elmsi hehkumaan kirkasta valoaan

Talviunineen aamuun harmaaseen
haipuu hiljalleen, vaipuu nietokseen
helln kylmyyteen, pieneen kiitokseen
sen lopettaa saan, sen lopettaa saan

Se oli valokaaren hehku
sula sokaisevan tosi
ymprill kohisevan yn
niin kuin uni jonka muistaa
elm jota el
vaikkei sit koskaan kiinni saa

Min katsoin ikkunasta pitkn
harmaaseen sumuun, asvalttiin
min katsoin jlki lumessa, vaiko omiani

Talviunineen aamuun harmaaseen
haipuu hiljalleen, vaipuu nietokseen
helln kylmyyteen, pieneen kiitokseen
sen lopettaa saan, sen lopettaa saan

Vain talven uniako kaipa
kun jn thn tyhjn taloon
talvivaloon, kylmn unohdun